

[Honoré]

fordi hun vægrede sig ved at deltage i en overenskomststridig arbejdsnedlæggelse?»
(Spm. nr. 517).

Begrundelse.

Ifølge en artikel i Jyllands-Posten torsdag den 16. februar 1978 har en tobaksarbejder-ske af arbejdsløhedskassen fået 5 ugers karenstid, fordi hun har sagt sin stilling op. Den pågældende ville ikke deltage i en overenskomststridig arbejdsnedlæggelse; derfor betegnede hendes kolleger hende som usolidarisk og strejkede for at få hende fyret. Virksomhedens ledelse mente, at der var tale om et spørgsmål mellem de ansatte og ville ikke blande sig i striden. Arbejdsformidlingen i Århus oplyser til Jyllands-Posten, at den ingen muligheder har for at fravige reglerne. Det drejer sig formodentlig om standardvedtægterne for arbejdsløhedskasserne § 26, stk. 3.

Det kan ikke være rimeligt, at der ikke er mulighed for at fravige reglerne om karenstid i en situation som den foreliggende, hvor en arbejder har været nødt til at opsig sin stilling på grund af chikanerier fra kollegers side, alene fordi vedkommende ikke har villet deltage i en overenskomststridig arbejdsnedlæggelse.

Besvarelse (8/3 78):

Arbejdsministeren (Auken):

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at spørgeren tænker på en konkret sag, hvor den pågældende efter avisreferatet at dømme af sin arbejdsløhedskasse er blevet idømt 5 ugers karantæne, fordi hun har opsagt sit arbejde.

Efter det for mig oplyste er sagen ikke indbragt for arbejdsdirektoratet.

En sådan afgørelse, der er truffet af en arbejdsløhedskasse om et medlems dagpenget, kan – inden 4 uger – indbringes for arbejdsdirektøren, hvis afgørelse – ligeledes inden 4 uger – kan indbringes for ankenævnet for arbejdsløhedsforsikringen. Ankenævnets afgørelse kan ifølge arbejdsløhedsløven ikke indbringes for anden administrativ myndighed, dvs. at jeg ikke har mulighed for at tage stilling til en sådan konkret sag.

Den pågældende må derfor henvises til at klage til arbejdsdirektoratet over kassens afgørelse.

Det tilføjes, at jeg under henvisning til det foran anførte ikke finder det rigtigt på grundlag af et avisreferat at kommentere den konkrete sag.

Til *undervisningsministeren (27/2 78)* af:

Tove Jørgensen (DKP):

»Er det korrekt, at de forældrevalgte medlemmer af skolenævnet ved den enkelte skole ikke må få udleveret navne og adresser på skolens forældrekræds for at rette en personlig henvendelse til forældrene vedrørende forhold, der vedrører skolen?»

(Spm. nr. 518).

Begrundelse.

Et skolenævn ved en skole i Albertslund kommune havde sammen med lærerrådet, elevrådet og nogle forældrerepræsentanter udarbejdet et åbent brev til kommunalbestyrelsen forud for dennes behandling af udbygningsplanerne. Forældrene i skolenævnet ønskede gennem en underskriftindsamling blandt forældrekrædsen at få dennes tilkendegivelse vedrørende inddragelse af undervisningslokaler, der vil medføre, at 24 pct. af skolens klasser bliver vandreklasser i august 1978.

I et svar fra skoleforvaltningen i Albertslund kommune foranlediget af skolens inspektør hedder det dog, at skoleinspektøren ikke alene ikke er forpligtet til at udlevere de omspurgte oplysninger, men heller ikke ville være berettiget til at gøre noget sådant.

Det siges i brevet, at det er en almindelig forvaltningsretlig grundsætning, at oplysninger om personlige forhold – herunder oplysninger om privatadresser – efter deres natur er fortrolige og kun må komme til de myndigheders kendskab, der har behov herfor til en sags rette behandling.

Såfremt skolenævnet ønsker at rette en henvendelse til samtlige forældre, må den rette fremgangsmåde være, at nævnet pålægger skoleinspektøren at udsende meddelelsen, og dersom nævnet måtte ønske en personlig kontakt med forældrene, må det ske ved, at skoleinspektøren pålægges at indkalde til et forældremøde. – Det er i øvrigt tidligere ble-